RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2004/66 Med.T

i n d e k l a c h t nr. 2003.5890 (155.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

hierna te noemen 'de tussenpersoon '.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht en van het daartegen door de tussenpersoon gevoerde schriftelijke verweer.
De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, de tussenpersoon in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang is het navolgende gebleken.

Inleiding

Door bemiddeling van de tussenpersoon heeft klager in 1998 een overeenkomst van geldlening tegen hypothecaire zekerheid en een levens(beleggings)verzekering gesloten. Tegelijkertijd heeft klager, eveneens door bemiddeling van de tussenpersoon, een arbeidsongeschiktheidsverzekering en een werkloosheid-verzekering bij een schadeverzekeraar gesloten. Klager is in 2001 arbeidsongeschikt geworden en heeft in verband daarmee een beroep gedaan op de arbeidsongeschiktheidsverzekering. De verzekeraar heeft uitkering geweigerd omdat klager volgens verzekeraar een onjuiste gezondheidsverklaring heeft afgelegd.

De klacht

In 1998 heeft klager zich gewend tot de tussenpersoon naar aanleiding van een advertentie waarin een aanbieding werd gedaan voor een hypotheek gekoppeld aan een hypotheekzekerheidsplan. Klager heeft door bemiddeling van de tussenpersoon een hypotheek en een bijbehorende beleggingsverzekering gesloten. Tegelijkertijd heeft klager door bemiddeling van de tussenpersoon in het kader van het hypotheekzekerheidsplan een arbeidsongeschiktheidsverzekering en een verzekering tegen het risico van onvrijwillige werkloosheid gesloten bij een schadeverzekeraar. Klager heeft in samenspraak met (de behandelende medewerker van) de tussenpersoon een medische vragenlijst ingevuld. Klager verkeerde in de veronderstelling dat de medische vragenlijst betrekking had op o.a. de arbeidsongeschiktheidsverzekering, omdat immers tegelijkertijd diverse verzekeringsovereenkomsten tot stand zijn gekomen. De medische vragenlijst is door klager naar waarheid ingevuld. Klager heeft vermeld dat hij medicatie had vanwege een goedaardige prostaatvergroting en dat hij zes weken overspannen is geweest. Klager heeft vervolgens de stukken ondertekend, waaronder een leen-zeker certificaat. Dit certificaat is hem enige dagen later per post toegezonden tezamen met andere bescheiden. Aan een kredietovereenkomst die klager in oktober 1998 heeft gesloten, eveneens door bemiddeling van de tussenpersoon, is ook een leen-zeker

certificaat (inhoudende een arbeidsongeschiktheidsverzekering en een verzekering tegen onvrijwillige werkloosheid) gekoppeld.
De schadeverzekeraar bij wie de twee arbeidsongeschiktheidsverzekeringen zijn gesloten, weigert uit te keren ter zake van in 2001 bij klager geconstateerde prostaatkanker. Deze verzekeraar stelt dat klager bij het aangaan van die verzekeringen heeft verklaard dat hij toen in goede gezondheid verkeerde en geen aandoeningen had die medische behandeling vereisten, alsmede dat klager zou hebben verklaard dat hij in de periode van 12 maanden voorafgaande aan de aanvraag van de verzekering gedurende niet meer dan 30 dagen ziek of arbeidsongeschikt is geweest. Klager ontkent dat hij dat heeft verklaard. De verzekeraar leidt een dergelijke verklaring kennelijk af uit de omstandigheid dat onderaan het leen-zeker certificaat de desbetreffende witte hokjes niet zijn aangekruist of ingekleurd. Dat klager dit had moeten doen blijkt nergens uit. Klager heeft destijds verschillende overeenkomsten tegelijkertijd gesloten, waaronder de onderhavige arbeidsongeschiktheidsverzekering. De medewerker van de tussenpersoon heeft klager toen op geen enkele wijze erop gewezen dat, nadat de medische vragenlijst was ingevuld, nog hokjes moesten worden ingevuld op het leen-zeker certificaat van de verzekering tegen arbeidsongeschiktheid en onvrijwillige werkloosheid. Dit terwijl de arbeidsongeschiktheid van klager wegens overspannenheid uitvoerig met de medewerker van de tussenpersoon is besproken. Indien daartoe aanleiding zou zijn geweest, had het voor de hand gelegen dat de medewerker van de tussenpersoon klager erop had gewezen dat er, gezien de beantwoording van de medische vragenlijst, wellicht problemen zouden kunnen ontstaan ten aanzien van de acceptatie van de verzekering tegen arbeidsongeschiktheid en onvrijwillige werkloosheid. Zulks is niet geschied. Aan klager is, nadat de tussenpersoon kennis had gekregen van de medische gegevens van klager, het certificaat ter ondertekening voorgelegd. Uitdrukkelijk is verklaard dat klager het slechts behoefde te ondertekenen omdat de relevante medische gegevens bleken uit de ingevulde en doorgesproken medische vragenlijst. De desbetreffende medewerker heeft nog opgemerkt dat er, gelet op de inhoud van de medische vragenlijst, geen problemen te verwachten waren omtrent de acceptatie.
Klager acht zich door de tussenpersoon misleid.

Het standpunt van de tussenpersoon
De arbeidsongeschiktheidsverzekering komt tot stand door het aanbod van de verzekeraar en de aanvaarding door de verzekeringnemer. Daarbij geldt de opschortende voorwaarde van medische acceptatie door de verzekeraar. De tussenpersoon treedt bij de totstandkoming op als bemiddelaar en niet als gevolmachtigde. Het voorgaande brengt mee dat de wijze van en de gronden waarop een arbeidsongeschiktheidsverzekering door de verzekeraar wordt aanvaard en dat de aanvaarding zelf geheel binnen de verantwoordelijkheid van de verzekeraar valt. In 1998 volstond deze verzekeraar met de gezondheidsverklaring zoals deze op de polis (het leen-zeker certificaat) was afgedrukt. De levensverzekeraar, bij wie klager de beleggingsverzekering heeft gesloten, hanteerde in 1998 een meer uitvoerige gezondheidsverklaring (medische vragenlijst).
De tussenpersoon zendt de gezondheidsverklaring(en) naar de respectievelijke verzekeraars ter verwerking. De tussenpersoon is daarbij niet gehouden kennis te nemen van de inhoud van de verklaringen. Dit dient immers geen enkel doel. De

verwerking van de medische gegevens vindt separaat plaats onder verantwoordelijkheid van de medische adviseurs van de desbetreffende

maatschappijen. Voor de maatschappijen en voor de tussenpersoon geldt een geheimhoudingsplicht. De gegevens worden uitsluitend gebruikt voor het aangaan of uitvoeren van de verzekeringsovereenkomst waarvoor de cliënt de gegevens heeft aangeleverd en niet voor andere doeleinden. Uit het voorgaande volgt dat de medische gegevens die klager aan de levensverzekeraar heeft verstrekt, door de tussenpersoon terecht niet zijn voorgelegd aan de schadeverzekeraar. Cliënten van de tussenpersoon worden, voordat zij gezondheidsverklaringen afleggen, gewezen op de betekenis van artikel 251 van het Wetboek van Koophandel en op het belang van het correct invullen, c.q. afleggen van gezondheidsverklaringen.

Daarnaast is de tussenpersoon van mening dat de ondertekening van de verklaring op het certificaat van de onderhavige verzekering geheel voor risico van klager dient te blijven. Zeker waar het betreft de ondertekening van de verklaring omtrent het momenteel niet hebben van aandoeningen die medische behandeling vereisen en van de verklaring dat men voorafgaand aan de aanvraag gedurende niet meer dan 30 dagen geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is geweest. De waarheid daarvan is immers enkel kenbaar voor de ondertekenaar. Volgens de tussenpersoon vloeit uit het vorenstaande voort dat hij op generlei wijze jegens klager in dienstverlening is tekortgeschoten.

Het commentaar van klager

Na kennisneming van het verweer van de tussenpersoon heeft klager nog het volgende aangevoerd. De bij de beleggingsverzekering horende medische vragenlijst is door de medewerker van de tussenpersoon mede ondertekend. Deze heeft er niet op gewezen dat die gegevens alleen waren bedoeld voor de levensverzekeraar. Klager vraagt zich af wat zijn belang zou zijn bij het enerzijds invullen van een gedetailleerde gezondheidsverklaring en het anderzijds op dezelfde dag verzwijgen van die zelfde feiten. De tussenpersoon is, door te stellen dat hij zijn handen overal vanaf trekt, ernstig tekortgeschoten in de dienstverlening.

Het overleg met de Raad

De Raad heeft met de tussenpersoon over de klacht gesproken.

Het oordeel van de Raad

1. Uit de aan de Raad overgelegde kopie van de medische vragenlijst die klager op het kantoor van de tussenpersoon heeft ingevuld in verband met de beleggingsverzekering, blijkt dat klager heeft aangekruist, c.q. omschreven dat hij in 1995 een specialist heeft geraadpleegd wegens blaasklachten, dat hij een bepaald medicijn gebruikt in verband met die klachten en dat hij geen klachten meer heeft. Voorts heeft klager ingevuld dat hij gedurende de maanden januari en februari 1998 - derhalve tijdens de aanvraag van de beleggingsverzekering - overspannen is geweest en in verband daarmee zijn huisarts heeft geraadpleegd. Op het door klager ondertekende leen-zeker certificaat, waarvan een kopie aan de Raad is overgelegd, is - voor zover van belang - het volgende vermeld:

‘Ondergetekende(n) verklaart/verklaren:

(…)

- momenteel een goede gezondheid te hebben, niet jonger te zijn dan 18 jaar en niet ouder te zijn dan 60 jaar
- momenteel geen aandoeningen te hebben, die medische behandeling vereisen;

- in de 12 maanden voorafgaand aan deze aanvraag gedurende niet meer dan 30 dagen geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt te zijn geweest; (…)'

2. De tussenpersoon heeft niet weersproken dat klager de hiervoor genoemde medische vragenlijst voor de beleggingsverzekering in samenspraak met zijn (door klager bij naam genoemde) medewerker op 3 februari 1998 heeft ingevuld en dat deze medewerker klager vervolgens het leen-zeker certificaat ter ondertekening heeft voorgelegd. De Raad overweegt naar aanleiding hiervan het volgende. Het leen-zeker certificaat bevat een gezondheids-verklaring die alleen in bevestigende, positieve zin kan worden beantwoord. Het had op de weg van de tussenpersoon, als goed opdrachtnemer, gelegen klager erop te wijzen dat hij door ondertekening van het leen-zeker certificaat een gezondheidsverklaring zou afleggen die inhoudelijk tegenstrijdig was met de kort daarvoor door klager ingevulde medische vragenlijst. Voldoende aannemelijk is dat klager niet erop bedacht was dat het leen-zeker certificaat, dat hem na het invullen van de medische vragenlijst ter ondertekening werd voorgelegd, ook een gezondheidsverklaring inhield.
3. Niet is gebleken - de tussenpersoon heeft dit ook niet aangevoerd - dat de hiervoor weergegeven gang van zaken bij de totstandkoming van de tweede arbeidsongeschiktheids-verzekering een andere is geweest.
4. Door te handelen als onder 2 overwogen heeft de tussenpersoon de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad, zodat de klacht gegrond is.

De beslissing
De Raad verklaart de klacht gegrond.

Aldus is beslist op 13 september 2004 door mr. B. Sluijters, voorzitter, mr. H.C. Bitter, mr. D.H.M. Peeperkorn, drs. D.F. Rijkels, arts, en dr. B.C. de Vries, arts, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. B. Sluyters)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)